

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)
Judecător: O. Melniciuc
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: L. Bulgac, Gr. Dașchevici, S. Gîrbu

ÎNCHEIERE

06 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
Judecători

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Bucișcan Mihail,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Bucișcan Mihail împotriva Inspecției de Stat în Construcții cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2018, prin care s-a respins apelul declarat de către Bucișcan Mihail, și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 19 aprilie 2017,

c o n s t a ț ă:

La 30 septembrie 2016, Bucișcan Mihail a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Inspecției de Stat în Construcție cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantului, a indicat că în data de 18 iulie 2017, a depus în adresa pârâtului cererea nr.B-725, cu solicitarea de a i se explica motivele absenței reprezentantului pârâtului de la ședința de judecată, care a avut loc în cadrul Curții de Apel Chișinău, din data de 14 iulie 2016.

A notat reclamantului că la 26 iulie 2016, a depus în adresa Inspecției de Stat în Construcție cererea nr.B-776, prin care a solicitat întocmirea unui proces-verbal contravențional repetat ca urmare a neprezentării agentului constatator la procesul de judecată în instanța de fond și ulterior în Curtea de Apel Chișinău. Astfel, prin cererea nr.B-777, a solicitat informarea cu privire la măsurile de sancționare dispuse pe marginea absenței reprezentantului instituției la ședințele de judecată, și anume la examinarea dosarului contravențional nr.02-4r-6331-21032016.

Prin urmare, la 22 august 2016, a solicitat Inspecției de Stat în Construcții prin cererea nr.B-907, de a fi informat cu privire la procesul de examinare a cererilor depuse anterior sub nr.B-725 din 18 iulie 2016; nr. B-776 din 26 iulie 2016; și nr.B-777 din 26 iulie 2016 la care nu a primit răspuns.

La fel, a notat că procedura prealabilă a fost respectată, cererea prealabilă nr.B-965 a fost înregistrată de către Inspecția de Stat în Construcție la 07 septembrie 2016, cu solicitarea de a i se oferi reclamantului răspunsuri la cererile nr.B-725 din 18 iulie 2016; nr. B-776 din 26 iulie 2016; și nr.B-777 din 26 iulie 2016, cu achitarea

prejudiciului moral în valoare de 1000 lei, ca urmare a neexaminării petiției în termenul legal, iar la 09 septembrie 2016, Inspecția de Stat în Construcție l-a informat că pentru data de 14 iulie 2016, reprezentanții Inspecției de Stat în Construcții erau antrenați în alte procese de judecată din cadrul Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău și a fost imposibilă prezența acestora la ședințele preconizate în instanța de apel.

Așa dar, a menționat reclamantul că prin refuzul de a i se oferi răspunsuri complete în termen la toate cererile, a fost încălcată Legea privind accesul la informație și i s-a cauzat un prejudiciu moral, pe care-l estimează la suma de 1000 lei.

Urmare celor relatate, a solicitat reclamantul constatarea încălcării de către Inspecția de Stat în Construcție a dreptului său de acces la informație prin neprezentarea în termenul legal stabilit a răspunsurilor la petițiile înregistrate nr.B-725 din 18 iulie 2016; nr. B-776 din 26 iulie 2016; și nr.B-777 din 26 iulie 2016, obligarea pârâtului de a prezenta răspunsuri la petițiile înregistrate cu nr.B-725 din 18 iulie 2016; nr. B-776 din 26 iulie 2016; nr.B-777 din 26 iulie 2016 și încasarea prejudiciului moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 19 aprilie 2017 cererea de chemare în judecată înaintată de Bucișcan Mihail a fost respinsă ca nefondată.

Considerând neîntemeiată hotărârea primei instanțe, la 19 mai 2017, Bucișcan Mihail a contestat cu apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2018, s-a respins apelul declarat de către Bucișcan Mihail și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 19 aprilie 2017.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate. Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanțe de apel, Bucișcan Mihail la 19 martie 2018, a înaintat cerere de recurs, prin care solicită admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2018, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată înaintată să fie admisă în sensul declarat.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 18 ianuarie 2018 a fost recepționată de către recurent la 14 februarie 2018. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 Cod procedură civilă, consideră recursul depus la data de 19 martie 2018 în termen.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurentul consideră că prin prisma art.11 din Legea privind accesul la informație no. 982-XIV din 11 mai 2000, furnizorul de informații (la caz intimatul), în conformitate cu competențele care îi revin, este obligat să asigure informarea activă, corectă și la timp a cetățenilor asupra

chestiunilor de interes public și asupra problemelor de interes personal, ceea ce nu a îndeplinit.

Notează că instanța de fond și apel au emis hotărâri nemotivate, prin ce s-a încălcat art. 241 Cod de procedură civilă, care prevede la alin. (5), că în motivare se indică circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

La fel, consideră că prin respingerea acțiunii înaintate, se constată violat art.6 al Convenției, și respectiv prezumă dreptul la o hotărâre și decizie motivate, stabilite și în jurisprudența CtEDO (*Garcia Ruiz c. Spania, Suominen c. Finlanda*).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Buciușcan Mihail, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronate în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Buciușcan Mihail, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr. 45701/99 § 137, ECHR 2001-XII). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă în recursul declarat de către Bucișcan Mihail asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Bucișcan Mihail, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Bucișcan Mihail.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Iuliana Oprea